

**[Rasmus Hansen.]**

der jo her i Salen repræsenterer et konservativt Sindelag, gjorde under Forslagets første Behandling nogle Bemærkninger om Kapitalanbringelser i mangelfulde og gamle Ejendomme i Kvarterer som Adelgade og Borgergade og om den Værdistigning, der fremkaldes ved Hjælp af al den Modbydelighed, som er skildret i det ministerielle Saneringsudvalgs Betænkning. Der var i det ærede Medlems Udtalelser en tydelig Foragt for de Folk, der vil spekulere i disse Tilstande, for de Folk, der vil presse det størst mulige Udbytte ud af al denne Elenighed, og det forstaar jeg helt og fuldt. Jeg tror, at de Udtalelser, som det ærede konservative Medlem Hr. Kristen Amby ved den Lejlighed fremsatte, vil kunne tjene som opbyggelig og interessant Læsning for de Herrer, der har affattet Storbankernes og Kreditforeningernes Henvendelse til Udvalget, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne komme med et ganske kort Citat. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtalte ved den paagældende Lejlighed, Folketingstidende 1938—39 Sp. 2512, om disse Ejendomme:

„Men Spørgsmaalet er alligevel: Hvilken Værdi har en saadan Ejendom? I mange Tilfælde er det ikke en Ejendom, man har købt til en vis Værdi, men det er en Forretning, man har købt, som, fordi man kunde tage disse store Lejer af en særlig Kategori af Folk, særlig i de rigtige Slumkvarterer, i Virkeligheden er en Slags Spekulationsforretning i al Daarlighed. Det er i Masser af Tilfælde ikke reel Kapitalanbringelse, der her er Tale om, og det maatte de paagældende vide, dengang de købte. En hurtig Undersøgelse kunde mange Gange overbevise Folk om, at det var ikke en reel Kapitalanbringelse. Det er klart, at naar der udlejes til Folk, der holder Smugkroer og næsten Bordeller — selv om vi offentligt har afskaffet Bordeller, ved vi jo godt, at de eksisterer —, saa bevirker det en højere Leje, og jeg indrømmer: at kalde Kapitaliseringen af denne høje Leje en Ejendomsret, stemmer nu ikke med mine Begreber, stemmer ikke med sunde Begreber med Hensyn til, hvad der er Ejendomsret.“

Se, saaledes udtalte man sig ved første Behandling fra konservativ Side om det Synspunkt, som gøres gældende i Bankernes og Kreditforeningernes Henvendelse. For hvad er det, Bankerne og Kreditforeningerne i deres Henvendelse har anmodet Rigsdagen om? De har anmodet om Statsmagtens Beskyttelse over for Pengeinsti-

tutter, som ved deres Dispositioner har bidraget og vil bidrage til at opretholde Slumkvarterer. De anmoder om Statsmagtens Anerkendelse af, at mere eller mindre indbringende Spekulation i usle Ejendomme med en uforholdsmæssig høj Husleje ikke skal indeholde en Risiko for Spekulanterne og deres Hjælpere, og derved har Bankernes og Kreditforeningernes Henvendelse i Virkeligheden faaet en Tendens, som Offentligheden utvivlsomt uden Vanskelighed og uden Vaklen kan tage Stilling til.

Der har i Udvalget været Enighed om, at en Sanering af de usunde Bydele bør gennemføres, og der er desuden Enighed om en Række af de Ændringsforslag, som Indenrigsministeren har foreslaaet, og som for adskilliges Vedkommende enten er af redaktionel Art eller tager Sigte paa en Tydeliggørelse af Paragraffer. Ved første Behandling henstillede jeg, at der blev givet det offentlige Mulighed for uden Omkostninger for Lejeren at lade formodet Lejeaager prøve ved Retten, og jeg takker Indenrigsministeren for, at der blandt hans Ændringsforslag ogsaa er et, der imødekommer denne Henstilling. Jeg tror, det vil blive hilst med almindelig Tilfredshed, og jeg tror, det samme vil blive Tilfældet med det under Betænkningens Nr. 63 opførte Ændringsforslag, der er tiltraadt af hele Udvalget. I dette Ændringsforslag bestemmes det nemlig, at der ved Fastsættelse af Erstatning for Ekspropriation til Sanering skal tages Hensyn „til særlige Tab, som maatte opstaa, hvor Ejeren selv bebor den hele eller den væsentlige Del af Ejendommen“.

Men vedrørende en Række meget vigtige Bestemmelser i Saneringsforslaget har Enighed ikke kunnet opnaas i Udvalget, nemlig vedrørende Boligtilsynsraadet's Sammensætning, vedrørende Adgangen til fornyet Prøvelse af de efter § 16 truffne Afgørelser af Boligtilsynsraadet, hvorved der sættes en Frist for en Ejendoms fortsatte Anvendelse; endvidere vedrørende Spørgsmaalet om Appellinstans for Taksationskommissionens Kendelser om Erstatning for Ekspropriation til Sanering. Det Princip, der ligger til Grund for den af Indenrigsministeren foreslaaede Sammensætning af Boligtilsynsraadet, som i Henhold til Ændringsforslaget under Betænkningens Nr. 15 bliver en anden end ved Forelæggelsen af Forslaget foreslaaet, er dette, at Raadet skal bestaa af uvildige Medlemmer, og Udvalgets Flertal har givet Tilslutning hertil, medens de konservative Udvalgsmedlemmer vil have Repræsentanter med Partsinteresser;